

Honorata Skarbek, Wulkan

Wybucham jak wulkan
dzisiaj wrzucam szósty bieg
nad ranem budzę śpiące miasto w słow mo

I wracam kolejny raz
Ciągłe nie jestem sobą
lecę jak bumerang
w tłumie jestem solo

Jestem coraz bliżej
chyba wole milczeć
przy tobie ta cisza zamienia się w proch

Spada meteoryt
w głowie potwory mam
mówią strach ma wielkie oczy
ja się nie chcę więcej bać

Nie wiem jak ty ej
Biorę kolejny łyk

Wole nie czuć już nic
dwa kroki w tył
znikam jak dym

Wybucham jak wulkan
dzisiaj wrzucam szósty bieg
nad ranem budzę śpiące miasto w słow mo

I wracam kolejny raz
ciągle nie jestem sobą
lecę jak bumerang
w tłumie jestem solo

Jak wulkan
dzisiaj wrzucam szósty bieg
nad ranem budzę śpiące miasto w słow mo

I wracam kolejny raz
Ciągłe nie jestem sobą
lecę jak bumerang
w tłumie jestem solo

Tętno tańczy w rytmie miasta
chyba wole wierzyć w kłamstwa

więc wybieram noc ale
znów pod prąd
dalej uciekam w coś
co uśpi mi sumienie

Nie wiem jak ty ej
biorę kolejny łyk

wole nie czuć już nic
dwa kroki w tył
znikam jak dym

Wybucham jak wulkan
Dzisiaj wrzucam szósty bieg
Nad ranem budzę śpiące miasto w słow mo

I wracam kolejny raz
Ciągłe nie jestem sobą

lecę jak bumerang
w tłumie jestem solo

Jak wulkan
dzisiaj wrzucam szósty bieg
nad ranem budzę śpiące miasto w słow mo

I wracam kolejny raz
Ciagle nie jestem sobą
lecę jak bumerang
w tłumie jestem solo

I wracam kolejny raz
Ciagle nie jestem sobą
lecę jak bumerang
w tłumie jestem solo